

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
FRANJO ŠEBIJAN I MIHAELA CAROVIĆ RUKAVINA
Pavlinska 5, Varaždin
T: 042 302 401 / Mob: 091 417 1272
E-mail: odvjetnik@ousebijan.hr
OIB: 71623795593

Varaždin, 13.02.2026.g.

TRGOVAČKOM SUDU U VARAŽDINU
Na posl.br. St-55/2025

za

Visoki trgovački sud
Republike Hrvatske

Stečajni dužnik: Me2Grow d.o.o., Pavlinska ulica 5, 42000 Varaždin, OIB: 39810278640, zastupano po punomoćnicima iz ZOU Franjo Šebijan i Mihaela Carović Rukavina, Pavlinska 5, Varaždin

ŽALBA

- protiv Rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu
posl.br. St-55/2025-32 od dne. 12.02.2026.g.

I Trgovački sud u Varaždinu je dana 12.02.2026. godine donio Rješenje posl.br. St-55/2025-32 kojim se utvrđuju tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku i to tražbina Financijske agencije u iznosu od 320,21 EUR i tražbina Credo banke d.d., u stečaju, u iznosu od 1.248.789,02 EUR-a.

II Protiv pobijanog rješenja stečajni dužnik, u zakonskom roku, podnosi ovu žalbu pobijajući isto rješenje u cijelosti iz svi žalbenih razloga.

III Pobijano rješenje temelji se na činjenici da je Sud Rješenjem broj St-55/2025-19 od 29.08.2025. godine odbacio prijavu vjerovnika Credo banke d.d., u stečaju, kao nepravovremenu, no povodom žalbe istog vjerovnika rješenje je ukinuto i predmet vraćen Sudu na ponovni postupak.

Sukladno navedenom, Sud je ponovno ocijenio (ne)pravodobnost prijave tražbine vjerovnika Credo bank d.d., u stečaju, u smislu odredbe čl. 113. ZPP-a, a sve uzimajući u obzir odredbe čl. 21., 22. i 36. SZ-a.

Tako je Prvostupanjski sud utvrdio da je uistinu SZ-om propisano da se prijava tražbine podnosi Financijskoj agenciji, no da je stečajna povjerenica nesporno primljenu

tražbinu mogla proslijediti Financijskoj agenciji, a sve imajući u vidu da je vjerovnik pravodobno poslao prijavu tražbine stečajnoj povjerenici, a koju tražbinu prema navodima Prvostupanjskog suda nije osporio ni dužnik ni stečajni povjerenik.

IV Ovakvo stajalište Prvostupanjskog suda, koje se temelji na odredbi čl. 113. ZPP-a, je neosnovano i nezakonito, a sve kako slijedi.

Nesporne su činjenice da su tijela predstečajnog postupka Sud i stečajni povjerenik, kao i da Sud nadzire rad stečajnog povjerenika.

Prvotno stečajni dužnik navodi da se u konkretnom slučaju uopće nije vršio postupak ocjenjivanja, osporavanja tražbine vjerovnika Credo banke d.d., u stečaju jer je ista prijava od strane Prvostupanjskog suda odmah utvrđena zakašnjelom.

Stoga je sasvim irelevantno isticati navode da dužnik nije osporio navedenu tražbinu, (važno je naglasiti da u očitovanju dužnika o prijavljenim tražbinama u predstečajnom postupku u tablici 4 dana 02.05.2025. dostavljenoj u roku i na vrijeme Prvostupanjskom sudu dužnik je osporio tražbinu Credo banka d.d. u stečaju a razlog osporavanja je neprijavljivanje tražbine Credo banka d.d. u stečaju u zadanom zakonskom roku i na vrijeme definiranom u rješenju Prvostupanjskog suda) a da je stečajna povjerenica na pitanje Prvostupanjskog suda navela da ukoliko bi ista bila pravodobna da bi tada istu priznala. Potpuno je irelevantno pitanje Prvostupanjskog suda da li bi povjerenica priznala tražbinu Credo banka d.d. u stečaju da je bila u roku i na vrijeme, odnosno pravodobno prijavljena jer u tom slučaju povjerenica bi bila dužna postupati po Zakonu i priznati tražbinu, no kako je neposporno navedena tražbina Credo banka d.d. u stečaju prijavljena van zakonskog roka te je kao takva zakašnjela, povjerenica je bila isto tako dužna postupiti po zakonu i odbaciti odnosno ne priznati tražbinu Credo banka d.d. u stečaju, što je u konačnici i u svom rješenju potvrdio i Prvostupanjski sud.

Potpuno je jasno i normalno da istu tražbinu dužnik nije osporio na ročištu Prvostupanjskog suda jer se o istoj uopće nije raspravljalo s obzirom da je Prvostupanjski sud sam utvrdio da je zakašnjela i dostavljena FINA -i van zakonskog roka pa je time tražbina vjerovnika Credo banka d.d. u stečaju i odbačena odlukom i rješenjem Prvostupanjskog suda.

Nadalje, sukus konkretne prijave tražbine Credo banke d.d., u stečaju, sastoji se od toga je li stečajna povjerenica, kojoj je predmetni vjerovnik uputio tražbinu, bila dužna istu podnijeti Financijskoj agenciji, odnosno postupiti sukladno odredbi čl. 113. ZPP-a.

Povjerenica nema nikakvu zakonsku obvezu vršiti uslugu dostave i prijave tražbine na FINA -u Stečajnoj upraviteljici Credo banka d.d. u stečaju, voditi računa o zakonskim rokovima predaje njene tražbine ili pak u njeno ime i za njen račun dostavljati poštom tražbinu na FINA-u.

Zakonom je jasno definirano postupanje vjerovnika u predstečajnom postupku, a dodatno je Prvostupanjski sud u svom rješenju decidirano i jasno naveo kome i kada i u kojem roku su vjerovnici dužni dostaviti svoje tražbine. Dakle dužni su dostaviti isključivo i jedino FINA-i, u jasno definiranom zakonskom roku navedenom u rješenju Prvostupanjskog suda.

Credo banka d.d. u stečaju nije udovoljila danom zakonskom roku od strane Prvostupanjskog suda i zakasnila je s prijavom tražbine. Dakle, stečajna povjerenica nema nikakve zakonske ovlasti niti je dužna, niti ima obvezu, niti ima svoj vlastiti urudžbeni odjel da bi trebala ili morala ili mogla postupati na način da vodi računa o tražbini vjerovnika Credo banka d.d. u stečaju i istu dostavlja FINA-i u roku i na vrijeme.

Čak da je stečajna Povjerenica i poslala tražbinu Credo banka d.d. u stečaju poštom na FINA -u ista bi opet bila zakašnjela i predana van zakonskog roka određenog rješenjem Prvostupanjskog suda. Ovdje je zakon jasan i neumoljiv po pitanju prijave tražbina van zakonskog roka, Prvostupanjski sud kao i Visoki trgovački sud dužni su postupati po Zakonu i odbaciti zakašnju tražbinu jer je tako naprosto određeno Stečajnim zakonom. U suprotnom, prihvatanjem zakašnjele tražbine raznim manevrima i mogućem pogodovanju, uz dužno poštovanje, i Prvostupanjski sud i Drugostupanjski sud svojim nezakonitim odlukama nanjeli bi u takvom scenariju nenadoknadivu štetu stečajnom dužniku i istog bi postavili u neravnopravan položaj, a pri tome bi vjerovniku nezakonitim putem omogućili i osigurali tražbinu na koju više nema nikakvog zakonskog prava jer ju je zbog zakašnjele prijave u van zakonskom roku trajno izgubio.

Dakle, Credo banka d.d. u stečaju je izgubila tražbinu i odgovornost isključivo leži na njoj, odnosno na stečajnoj upraviteljici, a ne na stečajnoj povjerenici kako se sada pokušava plasirati u raznim manevrima i moguće pogodovati Credo banci d.d. u stečaju i stečajnoj upraviteljici.

Činjenično stanje je takvo da je stečajna povjerenica po primitku predmetne tražbine odmah kontaktirala stečajnu upraviteljicu Credo banke d.d. te ju informirala da je tražbina pogrešno upućena njoj i da se prijava tražbine u predstečajnom postupku vrši Financijskoj agenciji. Uz to, stečajna povjerenica je prijavu tražbine odmah vratila pošiljatelju Credo banci d.d., u stečaju, iako nije čak imala niti tu obvezu. Stečajna povjerenica mogla je ignorirati tu situaciju jer nema nikakve zakonske obveze spram predaje tražbina vjerovnika na FINA-u.

Pritom se posebno ukazuje na činjenicu da je prijavu tražbine vjerovnika Credo banke d.d., u stečaju, vršio stečajni upravitelj, dakle osoba koja ima znanja i vještine vezana uz stečajni i predstečajni postupak, a kojoj osobi su pogotovo poznati zakonski propisi iz domene navedenih postupaka. Stoga valja u potpunosti odbaciti opciju da se u ovom konkretnom slučaju radi o omašci ili pogrešci.

Činjenica jest da se stečajna upraviteljica Credo banka d.d. u stečaju nije pridržavala danog zakonskog vremenskog okvira za predaju tražbine od strane Prvostupanjskog suda, a njeni razlozi su potpuno nebitni i s njima se sudovi ne trebaju niti bi se smjeli baviti.

Stoga žalitelj ističe da je Prvostupanjski sud u svom rješenju o odbacivanju tražbine Credo banka d.d. u stečaju postupio u skladu sa Zakonom i nije stavio stečajnog dužnika u neravnopravan položaj niti mu je nanio potencijalno nenadoknadivu štetu, no u rješenju od 12.02.2026. godine Prvostupanjski sud naprosto je na frapantan način udovoljio zahtjevu Visokog trgovačkog suda da razmotri ili detaljnije pojasni čl. 113. ZPP-a te je nezakonito vratio i utvrdio tražbinu Credo banka d.d. u stečaju u predstečajni postupak čime je u trenutačno nastala šteta po stečajnog dužnika jer je takva odluka Prvostupanjskog suda sve samo ne u skladu sa Stečajnim zakonom i neumoljivim pravilima navedenog zakona.

Potpuno je besmisleno i depasirano pozivati se na odredbe čl. 113. ZPP-a s obzirom da bi tražbina Credo banka d.d. u stečaju da je i bila prosljeđena od strane stečajne povjerenice na FINA-u tada bi tražbina činjenično opet bila prijavljena van zakonskog roka i bila bi zakašnjela.

Stečajni dužnik se naprosto ne može oteti dojma kako je stečajni upravitelj Credo banke d.d. u stečaju kao profesionalac – specijalist u insolventijskim sudskim stvarima očito pokušao vlastitu odgovornost za postupanje *contra legem* i protivno jasnom sudskom rješenju o otvaranju postupka predstaviti kao oprostivu pogrešku i cijelu stvar adresirati kao ignoriranje čl. 113. ZPP-a od strane Prvostupanjskog suda i prebaciti odgovornost na stečajnog povjerenika i na taj način spasiti izgubljenju tražbinu. Stečajni zakon je jasan i nedvosmislen stoga manevru ove vrste nema mjesta u zakonskom uporištu.

Međutim, bilo kakvo ulaženje u ocjenu ima li se u konkretnom slučaju primijeniti odredba čl. 113. ZPP-a je promašen i apsolutno neprihvatljiv te se takvim postupanjem krši načelo hitnosti sadržano u čl. 11. st. 2. SZ-a.

Sukladno navedenom načelu hitnosti postupak je hitan, bitne izjave i podnesci ne mogu se davati nakon proteka roka (čl. 11. st 6. SZ-a) i što je ovdje osobito relevantno, izrijeckom je isključena mogućnost traženja povrata u prijašnje stanje kao tzv. lijeka pravičnosti.

To znači da zakonodavac apsolutno i rezolutno otklanja mogućnost dokazivanja bilo kakvih opravdanih razloga za propuštanje roka, odnosno zakašnjenja. Takva je, naime, priroda ovoga predstečajnog postupka.

Uz to, uopće se ne radi o situaciji u kojoj bi bila riječ o relaciji nenadležnog suda, faktičnog primatelja podneska koji je taj podnesak prema imperativu odredbe čl. 113. ZPP-a dužan isti proslijediti nadležnom tijelu.

Nadležna jedinica FINA-e (kojoj je po zakonu i rješenju o otvaranju postupka trebalo poslati prijavu tražbine) nije sud, a nije ni tijelo predstečajnog postupka (arg.a contrario čl. 21. SZ -a) nego izvansudbeni entitet koji pod nadzorom suda obavlja pojedine propisane radnje uz naknadu stvarnih troškova.

Najveća moguća dopustivost analogije s čl. 113. ZPP-a bila bi eventualno primjenjiva isključivo u slučaju u kojoj bi prijava tražbine bila pravovremeno upućena nekoj drugoj nenadležnoj jedinici FINA-e koja bi to prosljedila nadležnoj ako je to administrativno proceduralno uređeno za slične slučajeve unutar FINA -e. Ovo zato što bi to bio odnos između organizacijski i strukturno identičnih entiteta.

Međutim, u konkretnom slučaju, stečajni povjerenik nema nikakvu organizacijsku poveznicu s FINA-om (koja nije tijelo postupka) te ima svoj jasno propisani djelokrug (čl. 24. SZ-a) koji ga ničim ne obvezuje na postupanje sadržano u čl. 113. ZPP-a.

Je li u konkretnom slučaju stečajni povjerenik mogao ili ne, odnosno trebao ili ne postupiti prema čl. 113. ZPP-a nije pravno relevantno, jer mu to nije bila obveza niti proizlazi iz naravi njegove procesne uloge.

Prema odredbi članka 21. SZ-a tijela predstečajnog postupka su Sud i Povjerenik, te prema odredbi članka 22. točke 2. SZ-a, sud nadzire rad povjerenika. No, povjerenik nije adresa na koju se može dostaviti prijava tražbine. Zakon jasno, s dobrim razlogom, propisuje da se prijava tražbine dostavlja na FINA-u upravo kako bi se izbjegle manipulacije zbog zakašnjenja prijave tražbina od strane vjerovnika, te kako teret administracije i odgovornost za pravovremenu prijavu tražbine ne bi bio na tijelima/zaposlenicima suda koji sudjeluju u postupku. Zakon jasno i nedvosmisleno stavlja teret odgovornosti na vjerovnika za pravovremenu prijavu tražbine, što je u ovom slučaju vjerovnik Credo banka d.d. u stečaju, koja svoju tražbinu nije predala u roku nadležnoj jedinici FINA-e temeljem izdanog rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu kojim se upućuju vjerovnici da tražbina u propisanom roku moraju dostaviti FINA -i.

Kao drugo, ta sporna prijava kao navodno „pravovremeno podnesena“ pogrešnom adresatu uopće nije ni prosljeđena na stvarno nadležno mjesto kako to traži čl. 113. ZPP-a, a i da jest bila bi prekasno podnesena i zakašnjela i to od strane stečajnog povjerenika (kao ad hoc imenovanog pomoćnog tijela u postupku) bez ikakvih sudskih ingerencija, koji nije aktivno legitimiran podnositi prijavu tražbine nekog vjerovnika niti je organ dostave pismena u predstečajnom postupku. Stoga manipuliranje da je stečajna povjerenica mogla ili

da je možda ipak poslala (a nije) ne stoje jer jednostavno nije i ista ne snosi nikakvu odgovornost za prijavu tražbina vjerovnika, stoga ovdje nema činjenično niti govora na pozivanje vjerovnika ili suda na čl. 113. ZPP-a. Tražbina vjerovnika je zakašnjela i predana je na FINA -u van zakonskog roka stoga mora biti odbačena.

Prema tome, ne može se pri zakonitim i *lege artis* postupanju ishod ove procesne situacije razriješiti po čl. 113. ZPP-a jer to bi bila očigledna i ekstremna nezakonitost na štetu dužnika i ignoriranje strogih procesnih propisa od strane procesnog subjekta koji, ne samo da nije neuka stranka, nego je profesionalac specijalističkog znanja i iskustva u području (pred)stečajnog postupnog i materijalnog prava.

U ovoj materiji nema pozivanja na navodne omaške (sve kada bi se uopće o tome moglo raditi u konkretnom slučaju), a povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja roka je isključen i kada bi se radilo o najopravdanijem zamislivom slučaju, rok je primjereno normiran, a vjerovnici nisu neuke stranke koje ne bi mogle odgonetnuti sadržaj izreke rješenja o otvaranju postupka u kojem je jasno naznačeno kojoj jedinici FINA-e se podnosi prijava tražbine.

Ovo je zaobilazni manevar Credo banka d.d. u stečaju i stečajne upraviteljice da se izigra zakonska zabrana instituta povrata u prijašnje stanje zbog propuštanja roka prijave tražbine u predstečajnom postupku.

Ovakvo stajalište stečajni dužnik potkrjepljuje i sudskom praksom iz koje proizlazi da neprijavljivanje tražbine u postupku predstečajne nagodbe nadležnoj FINA-i ili nepravilna prijava mora rezultirati gubitkom pravnog interesa za vođenje parnice radi ostvarivanja tražbine (U-III/2011/2019; U-III/2767/2019; GŽ 1695/2021-2; GŽ 723/2017-2). Stoga je važno da vjerovnik pravodobno i pravilno podnese prijavu tražbine FINA-i.

Dokaz: Odluka i Rješenje Ustavnog suda RH, posl.br. U-III/2011/2019 od dne. 03.11.2017.g.
Odluka i Rješenje Ustavnog suda RH, posl.br. U-III/2767/2019 od dne. 24.06.2020.g.
Rješenje Županijskog suda u Splitu, Posl.br. GŽ-1695/2021-2 od dne. 23.11.2021.g.
Rješenje Županijskog suda u Splitu, Posl.br. GŽ 723/2017-2 od dne. 16.07.2017.g.

V Iz svega prethodno navedenoga stečajni dužnik traži da Visoki trgovački sud donese Rješenje kojim će sukladno stečajnom zakonu preinačiti odluku Prvostupanjanskog suda i odbaciti tražbinu Credo banka d.d. u stečaju kao nepravovremenu i zakašnjelu.

Za stečajnog dužnika: